

Na temelju člana IV 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Zastupničkog doma, održanoj _____. _____ 2007. godine i sjednici Doma naroda, održanoj _____. _____ 2007. godine, usvojila je

ZAKON O DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM VLASNIŠTVU U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

U Zakonu o industrijskom vlasništvu u BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 3/02) u članu 153. iza stava 3. dodaju se novi stavovi 4. i 5., koji glase:

"4. Odredbe tačke 3. ovog člana ne primjenjuju se na patente za koje postupak priznavanja nije okončan, ako su podnesene Institutu poslije 22. 05. 1992. godine, odnosno od dana priznanja Bosne i Hercegovine kao samostalne države u Organizaciju Ujedinjenih naroda (OUN)

5. Na prijave od datuma iz prethodnog stava primijenit će se odredbe ovog Zakona u potpunosti".

Član 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine"

**Predsjedavajući
Predstavničkog doma**

Beriz Belkić

**Predsjedavajući
Doma naroda**

Ilija Filipović

OBRAZLOŽENJE

Tačka 3. člana 153. sadašnjeg Zakona onemogućila je pravo na patentiranje lijeka, jer se to po bivšem Zakonu u SFRJ nije moglo patentno zaštititi. Ova rigidna odredba je trebala onemogućiti građane, kao privatna lica u bivšoj SFRJ da se bave proizvodnjom i izumima u oblasti lijekova.

Patentne prijave lijeka do stupanja na snagu ovog Zakona (01. 03. 2002. godine), rješavale su se po starom Zakonu iz SFRJ, kako je tačkom 3 člana 153. formulirano.

Obzirom da u BiH ima prijava patenta lijeka (koje zbog ove odredbe iz tačke 3 još uvijek nisu riješene u Institutu za intelektualno vlasništvo) a podnesene su i od strane državljana BiH, koje u drugim državama bivaju priznati kao patenti lijeka, Bosna i Hercegovina se odredbama člana 153, tačka 3. Zakona našla u apsurdnoj situaciji, da je onemogućila patentiranje lijeka, iako je to svagdje u naprednom svijetu moguće.

Novim Zakonom je trebalo izuzeti prijave patenata koje idu na štetu Bosne i Hercegovine i njenih građana, jer ispada da građani Bosne i Hercegovine dobivaju priznanje patenata za lijek u drugim državama, a za taj isti lijek im se rješenje o patentu ne može izdati u BiH, i to samo zato što je u vrijeme njihove prijave patenta lijeka u tada već samostalnoj BiH, važio Zakon iz SFRJ, koji je specijalno i rigidno izuzimao samo mogućnost patenta lijeka.

Postoje slučajevi gdje je patent lijeka prijavljen nekoliko mjeseci prije objave novog Zakona (18. 10. 2001.) koji trenutno doživljava svoju međunarodnu afirmaciju i priznanje u drugim državama i nije bilo nikakvog osnova zadržati odredbe Zakona iz SFRJ, a koji se odnosi samo na prijave patenta za lijek, čime i ovaj prvi međunarodno priznati patent lijeka iz BiH ne može dobiti rješenje u vlastitoj državi.

Zbog toga se predlaže dopuna člana 153. tačkama 4. i 5., kako bi se ova nelogičnost na štetu države Bosne i Hercegovine i njenih građana otklonila.

POSLANICI

Selim Bešlić



Mirjana Malić

